

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.307/2012

privind soluționarea contestației depusă de

COMPANIA .X. S.A.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.906.618/11.04.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr..X./10.04.2012, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/11.04.2012 asupra contestației formulată de COMPANIA X S.A. cu sediul în .X., Bdul X nr.X, sector X.

COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A. contesta parțial Decizia de impunere nr.F-MC-.X./23.02.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012 de organele de inspecție fiscală din cadrul de Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- .X. lei contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- .X. lei penalități stopaj la sursă în cotă de 10%;

- .X. lei contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomer;
- .X. lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei contribuție la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.

La data depunerii contestației societatea figura la poziția nr.X din Anexa la O.P.A.N.A.F. nr. 3565/2011 pentru modificarea și completarea O.P.A.N.A.F. nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv **28.02.2012** așa cum reiese din mențiunea olografă privind data și amprenta stampilei societății aplicată pe titlul de creanță și data înregistrării contestației respectiv **29.03.2012**, potrivit amprentei ștampilei Serviciului registratură al D.G.A.M.C. aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constantând că în spetă sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A.- .X. .

I. Societatea contestă Decizia de impunere nr.F-MC-X./23.02.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru următoarele motive :

Controlul inițial s-a efectuat la X (.X.) în perioada 16.02.2008-15.05.2008, așa cum rezultă din Procesul-verbal nr..X. /30.05.2008 și au fost stabilite obligații fiscale suplimentare aferente anilor 2000, 2001, 2002.

Societatea consideră că termenul de prescripție al obligațiilor fiscale este de 5 ani, drept urmare obligațiile fiscale stabilite pentru perioada 2000-2002 sunt prescrise, în raport cu data începerii acțiunii de inspecție fiscală la .X. .

1. Referitor la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator

- perioada verificată : 01.02.2002-31.12.2004;
- diferența stabilită – .X. lei, din care:
 - .X. lei – diferență suplimentară de contribuție;
 - .X. lei – majorări de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Societatea contestă întreaga sumă, bazându-se pe următoarele considerente:

- suma totală de .X. lei reprezentând baza suplimentară plus accesorii, stabilită pentru anul 2002 este prescrisă în raport cu data începerii inspecției la .X. .

Societatea mai susține că sumele alocate/plătite după încetarea calității de angajat, nu intră în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorată de angajator/asigurați.

2. Referitor la contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați

- perioada verificată : 01.02.2002-31.12.2004;
- diferența stabilită – .X. lei, din care:
 - .X. lei – diferență suplimentară de contribuție;
 - .X. lei – majorări de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități stopaj 10%.

Societatea contestă întreaga sumă, bazându-se pe următoarele considerente:

- suma totală de .X. lei reprezentând baza suplimentară plus accesorii, stabilită pentru anul 2002 este prescrisă în raport cu data începerii inspecției la .X. .

Societatea mai susține că sumele alocate/plătite după încetarea calității de angajat, nu intră în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorată de angajator/asigurați.

3. Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator

- perioada verificată : 01.06.2000-31.12.2004;
- diferența stabilită – .X. lei, din care:
 - .X. lei – diferență suplimentară de contribuție;
 - .X. lei – majorări de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Societatea contestă întreaga sumă, bazându-se pe următoarele considerente:

- suma totală de .X. lei reprezentând accesorii, stabilită pentru anul 2000 este prescrisă în raport cu data începerii inspecției la .X. .

Societatea mai susține că sumele reprezentând transa a doua din prima anuală (al-13 lea salariu), acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat la data plății, nu trebuiau incluse din baza de calcul a acestei contribuții.

4. Referitor la contribuția de asigurări de somaj datorată de angajator

- perioada verificată : 01.02.2002-31.12.2004;
- diferența stabilită – X lei, din care:
 - .X. lei – diferență suplimentară de contribuție;
 - .X. lei – majorări de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Societatea contestă întreaga sumă, bazându-se pe considerentul că sumele reprezentând transa a doua din prima anuală (al-13 lea salariu), acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat la data plății, nu trebuiau incluse din baza de calcul a acestei contribuții.

5. Referitor la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale

- perioada verificată : 01.01.2003-31.12.2004;
- diferența stabilită – .X. lei, din care:
 - X lei – diferență suplimentară de contribuție;
 - .X. lei – majorări de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Societatea contestă întreaga sumă, bazându-se pe considerentul că sumele reprezentând indemnizațiile de pensionare, precum și transa a doua din prima anuală nu intră în baza de calcul a acestui fond, în cazul persoanelor care, la data plății, nu mai aveau calitatea de angajați.

6. Referitor la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap

- perioada verificată : 11.06.2000-31.12.2004;
- diferența stabilită – .X. lei, din care:
 - .X. lei – diferență suplimentară de contribuție;
 - .X. lei – majorări de întârziere aferente;
 - .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Societatea contestă întreaga sumă, bazându-se pe următoarele considerente:

- suma totală de .X. lei reprezentând baza suplimentară de impunere și accesorii, stabilită pentru perioada 2000-2002 este prescrisă în raport cu data începerii inspecției la .X. .

Pe lângă aceste considerente, societatea mai precizează, conform art.213 alin.3 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, că în urma contestației nu poate fi creată contestatorului o situație mai gravă decât cea avută anterior.

Societatea susține că acest principiu nu a fost respectat, în sensul că la inspecția fiscală inițială, efectuată în anul 2008, s-au stabilit obligații suplimentare de plată la bugetul general consolidat în sumă de .X. lei, în timp ce la verificarea efectuată în anul 2011 s-au constatat obligații suplimentare de plată în sumă de .X. lei.

Ca urmare a celor invocate societatea consideră că nu datorează obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr.F-MC-.X./23.02.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală (punctele 2-7) și care la momentul începerii inspecției fiscale erau prescrise și solicită anularea dispozițiilor deciziei menționate.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală F-MC-.X./23.02.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-MC-.X./23.02.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală contestată, inspectorii fiscali din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de Inspecție Fiscală au constatat următoarele :

Obiectul inspecției fiscale finalizate prin Raportul de Inspectie Fiscala nr. .X./23.02.2012 l-a reprezentat solutionarea pct. 2 din dispozitivul Deciziei nr. .X./29.12.2010 privind solutionarea contestatiei inregistrata sub nr. X/29.12.2008 si reînregistrată sub nr. X/22.05.2009 emisa de Agentia Nationala de Administrare Fiscala-Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, conform caruia se decide desfiintarea Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008 pentru suma totala de .X. lei.

Prin Decizia de impunere nr. .X./23.02.2012, s-au stabilit de plata obligatii fiscale suplimentare in suma de .X. lei din care .X..X. lei lei, respectiv obligațiile fiscale stabilite la nivelul .X. .

Referitor la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, din verificarea efectuată la nivelul subunităților au rezultat următoarele aspecte :

a) la nivelul .X. s-a încheiat Procesul verbal nr..X./02.06.2011, pentru perioada 01.02.2002 – 31.12.2004. Inspecția fiscală asupra contribuției de

asigurări sociale datorată de angajator s-a efectuat exclusiv pentru suma de .X. lei, diferență constatată prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./26.08.2008, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.A.M.C.

Prin Decizia de impunere nr..X./26.08.2008, emisa in baza Raportului de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, a fost stabilita ca obligatie suplimentara de plata suma de .X. lei, pentru care s-au calculat majorari de intarziere pana la data de 31.07.2008 in suma de .X. lei si penalitati in suma de X lei.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008, societatea sustine ca obligatiile fiscale aferente anului 2002 nu sunt datorate intrucât controlul s-a efectuat in anul 2008 si potrivit Codului de procedura fiscala, obligatiile fiscale stabilite pentru aceasta perioada sunt prescrise.

Conform art.92 alin.2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza ca: *"Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperii inspectiei fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspectiei fiscale"*.

Inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, fiind consemnata la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitiile 30 si 58 si la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitia 7.

Inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 11.07.2005-17.07.2008.

Potrivit prevederilor art.21 din O.G.nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva pentru creantele nascute anterior datei de 01.01.2004, termenul de prescriptie a dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pentru perioada verificata este de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a "Declaratiilor privind obligatiile de plata la bugetul de stat".

Avand in vedere ca inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, organele de inspectie fiscala aveau dreptul sa verifice obligatii bugetare pentru care termenul de depunere a declaratiilor, respectiv termenul de plata era ulterior datei de 11.07.2000.

Fata de cele prezentate mai sus perioada **01.02.2002-31.12.2004** nu este prescrisa.

Pentru perioada verificata, in baza prevederilor contractului colectiv de munca, .X. - .X. a acordat din fondul de salarii indemnizatii de pensionare, ajutoare sociale si al 13-lea salariu sub forma de prime anuale salariatilor, pentru care nu a retinut contributia individuală de asigurari sociale datorata de angajator.

Astfel, având în vedere prevederile art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit si Titlului III, pet.84, lit.m) din H.G. 44/2004 pentru aprobarea

Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și a prevederilor art.23 alin.1 lit.a) din Legea nr.19/2000 și ținând cont de documentele prezentate de societate (state de salarii) pe perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat că nu a fost constituită contribuția de asigurări sociale datorată de angajator pentru persoanele care nu mai aveau calitatea de angajat.

Ca urmare a acestui fapt, organele de inspecție fiscală au procedat la includerea sumelor suplimentare fata de salariul de baza acordate de angajator salariatilor in baza de calcul a contributiei de asigurari sociale datorată de angajator, acestea reprezentand venituri din salarii, constatându-se o diferență suplimentară de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de .X. lei.

b) la nivelul X .X., organele de inspecție fiscală au încheiat Procesul verbal nr..X./30.11.2011, constatând că în luna decembrie 2002 a fost calculat la nivelul întregii X .X. un fond de premiere în sumă de X lei. Atât fondul de premiere, cât și contribuția angajatorului la asigurările sociale de stat au fost înregistrate în contabilitate în cheltuielile de exploatare ale lunii decembrie 2002 în contul 641(fondul de premiere) și contul 6451(contribuția). Suma de X lei reprezintă trasa a doua a premiului anual acordat salariaților D.R.D.P. .X., suma care a fost achitată în luna aprilie 2003.

Organele de inspecție fiscală au considerat că D.R.D.P. .X. a efectuat corect virarea contributiei de asigurari sociale datorata de angajator aferentă transei a doua a premiului anual în luna aprilie 2003, odată cu plata efectivă către salariați.

Ca urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală susțin că D.R.D.P. .X. datorează la plată suma de .X. lei (majorări de întârziere de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei) reprezentând accesorii așa cum s-a stabilit prin Procesul verbal nr..X./30.11.2011.

În urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au constatat prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012, o diferenta suplimentara de contributie de asigurari sociale datorata de angajator in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.), pentru care au calculat majorari de intarziere pana la data de 31.07.2008 in suma de .X. lei și penalitati de intarziere in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.).

Astfel că, în suma de .X. lei, reprezentand accesorii (majorari si penalitati de intarziere) aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, sunt incluse atât accesoriile în cuantum de .X. lei aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, stabilite la nivelul subunității .X. , cât si accesoriile in suma de .X. lei stabilite la X. .X..

Referitor la contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați, din verificarea efectuată la nivelul subunităților au rezultat următoarele aspecte :

La nivelul .X. s-a încheiat Procesul-Verbal nr. .X./02.06.2011, pentru perioada: 01.02.2002-31.12.2004.

Inspectia fiscala asupra contributiei de asigurari sociale datorate de asigurați s-a efectuat exclusiv pentru suma de .X. lei, diferenta constatata prin Raportul de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, întocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generate de Administrare a Marilor Contribuabili-Activitatea de Inspectie Fiscala.

Prin Decizia de Impunere nr..X./26.08.2008 emisa in baza Raportului de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, a fost stabilita ca obligatie suplimentara de plata suma de .X. lei, pentru care s-au calculat majorari de intarziere pana la data de 31.07.2008 în sumă de .X. lei, penalitati de întârziere în suma de .X. lei si penalitati stopaj la sursa in suma de .X. lei.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008 societatea sustine ca obligatiile fiscale aferente anului 2002 nu sunt datorate intrucat controlul s-a efectuat in anul 2008 si potrivit Codului de procedura fiscala, obligatiile fiscale stabilite pentru aceasta perioada sunt prescrise.

De asemenea, prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008, societatea sustine ca nu datoreaza diferentele de contributie de asigurari sociale datorata de asigurați, stabilite de organele de inspectie fiscala, intrucat sumele acordate salariatilor sub forma de indemnizatii de pensionare, ajutoare sociale si al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat, nu trebuiau incluse in baza de calcul a acestei contributii.

Pentru perioada supusă inspecției fiscale, in baza prevederilor contractului colectiv de munca, .X. a acordat salariatilor din fondul de salarii indemnizatii de pensionare, ajutoare sociale si al 13-lea salariu sub forma unor prime anuale pentru care nu s-a retinut contributia individuala de asigurari sociale datorata de asigurați.

Astfel, având în vedere prevederile art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit si Titlului III, pct.84, lit.m) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal și a prevederilor art.23 alin.1 lit.a) din Legea nr.19/2000 și tinând cont de documentele prezentate de societate (state de salarii) pe perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat că nu a fost reținută contribuția de asigurări sociale datorată de angajați pentru persoanele care nu mai aveau calitatea de angajat.

Ca urmare a acestui fapt organele de inspecție fiscală au procedat la includerea sumelor suplimentare fata de salariul de baza acordate de angajator

salariatilor in baza de calcul a contributiei de asigurari sociale, calculând astfel diferențe în sumă de .X. lei.

În urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012 au constatat o diferenta suplimentara de contributie de asigurari sociale datorata de angajator in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.) și au calculat pana la data de 31.07.2008 majorari de intarziere in suma de .X. lei, penalitati de intarziere in suma de .X. lei si penalitati stopaj la sursa 10% in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.).

Referitor la contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator:

La nivelul .X. s-a incheiat Procesul-Verbal nr. .X./02.06.2011, pentru perioada verificata: 01.06.2000-31.12.2004.

Inspectia fiscala asupra contributiei de asigurari sociale de sanatate datorate de angajator s-a efectuat exclusiv pentru suma de .X. lei, diferenta constatata prin Raportul de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili -Activitatea de Inspectie Fiscala.

Prin Decizia de Impunere nr..X./26.08.2008 emisa in baza Raportului de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, a fost stabilita ca obligatie suplimentara de plata suma de .X. lei, pentru care s-au calculat majorari de intarziere pana la data de 31.07.2008 in suma de .X. lei si penalitati in suma de .X. lei.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008 societatea sustine ca obligatiile fiscale aferente anilor 2000, 2001, 2002 nu sunt datorate intrucat controlul s-a efectuat in anul 2008 si potrivit Codului de procedura fiscala, obligatiile fiscale stabilite pentru aceasta perioada sunt prescrise.

Conform art.92 alin.2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza ca: *"Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperii inspectiei Jiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuarii inspectiei fiscale"*.

Inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, fiind consemnata la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitiile 30 si 58 si la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitia 7, iar inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 11.07.2005-17.07.2008.

Potrivit prevederilor art. 21 din O.G. nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva pentru creantele nascute anterior datei de 01.01.2004, termenul de prescriptie a dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pentru perioada verificata este de 5 ani de

la data la care a expirat termenul de depunere a "Declaratiilor privind obligatiile de plata la bugetul de stat".

Avand in vedere ca inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, organele de inspectie fiscala aveau dreptul sa verifice obligatii bugetare pentru care termenul de depunere a declaratiilor, respectiv termenul de plata era ulterior datei de 11.07.2000.

In consecinta, contributia pentru asigurari sociale de sanatate aferenta lunilor ianuarie - mai 2000 este prescrisa in raport de data inceperii inspectiei fiscale, respectiv 11.07.2005.

Perioada supusa verificarii conform Deciziei nr..X./29.12.2010 privind solutionarea contestatiei inregistrata sub nr..X./29.12.2008 si reinregistrata sub nr. x/ 22.05.2009 este 01.06.2000 -31.12.2004.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008, societatea sustine ca nu datoreaza diferentele de contribute de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, stabilite de organele de inspectie fiscala, intrucat sumele acordate salariatilor sub forma de indemnizatii de al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat, nu trebuiau incluse in baza de calcul a acestei contributii.

Conform art.52 alin.(1) si (2) din O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea si functionarea sistemului de asigurari sociale de sanatate, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) Persoanele juridice sau fizice la care isi desfășoară activitatea asiguratii au obligatia să calculeze si să vireze casei de asigurări o contributie de 7% datoratd pentru asigurarea sdnndtdtii personalului din unitatea respectiva; acestea au obligatia să anunte casei de asigurări orice schimbare care are loc in nivelul veniturilor;

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin.(1) au obligatia pldtii contributiei de 7% raportat la fondul de salarii realizat."

In baza art.23 pct.3 lit.n) din H.G.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit si Titlului III, pct.84 lit.m) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, care prevede :*"Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor incasate ca urmare a unei relatii contractuale de munca, precum si orice suma de natura salariala primite in baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se refera"*, organele de inspectie fiscală urmare verificării modului de intocmire a statelor de plata, a centralizatoarelor de salarii si modul de evidentiere in contabilitate a sumelor datorate si plata acestora au stabilit fata de contributia constituita de contribuabil, o diferenta la baza de impunere, datorata din diminuarea acesteia cu primele anuale (salariul al 13-lea) acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat in anul 2004.

Astfel, organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012 au constatat diferențe în suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.) și au calculat majorări de întârziere până la data de 31.07.2008 în suma de .X. lei și penalități de întârziere în suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.).

Referitor la contribuția la Fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale :

La nivelul .X. s-a încheiat Procesul-Verbal nr..X./02.06.2011, pentru perioada verificată: 01.01.2003-31.12.2004.

Inspectia fiscala asupra fondului pentru accidente de munca si boli profesionale s-a efectuat exclusiv pentru suma de .X. lei, diferenta constatata prin Raportul de Inspectie Fiscala nr. .X./26.08.2008, întocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili-Activitatea de Inspectie Fiscala.

Prin Decizia de Impunere nr..X./26.08.2008 emisa în baza Raportului de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, a fost stabilita ca obligatie suplimentara de plata suma de .X. lei, pentru care s-au calculat majorari de întârziere în sumă de .X. lei până la data de 31.07.2008 și penalitati de întârziere în suma de .X. lei.

Prin contestatia formulata împotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008, societatea sustine ca nu datoreaza diferentele de fond pentru accidente de munca si boli profesionale, stabilite de organele de inspectie fiscala, intrucat sumele acordate salariatilor sub forma de indemnizatii de pensionare si al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat, nu trebuiau incluse în baza de calcul a acestei contributii.

Conform prevederilor art.140 alin.1 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 01.01.2003, angajatorii datoreaza fondul pentru accidente munca si boli profesionale în functie de clasa de risc.

Conform art.5 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale, sunt asigurate obligatoriu prin efectul prezentei legi: a) persoanele care desfășoara activitati pe baza unui contract individual de munca, indiferent de durata acestuia, inclusiv functionarii publici (...)"

La art.101 alin.1 din același act normativ se precizeaza ca: „1) Baza de calcul pentru contributia datorata de persoanele prevazute la art.5 si art.7 o reprezinta fondul brut anual de salarii realizat”.

În baza art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlului III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, care prevede: „Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a

unei relatii contractuale de munca, precum si orice suma de natura salariala primite in baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se refera.", organele de inspectie fiscala au constatat urmare inspectiei fiscale efectuate o diferenta la baza de impunere, rezultata din diminuarea acestuia cu indemnizatiile de pensionare in anul 2003 si cu primele anuale (al 13-lea salariu) acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat in anul 2004.

Astfel, prin Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC-.X./23.02.2012 au fost calculate diferente in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.), precum si majorari de intarziere in suma de .X. lei pana la data de 31.07.2008 si penalitati de intarziere in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.).

Referitor la contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator:

La nivelul .X. s-a incheiat Procesul Verbal nr. .X./02.06.2011, pentru perioada verificata: 01.02.2002-31.12.2004.

Inspectia fiscala asupra contributiei de asigurari de somaj datorata de angajator s-a efectuat exclusiv pentru suma de .X. lei, diferenta constatata prin Raportul de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili-Activitatea de Inspectie Fiscala.

Prin Decizia de Impunere nr..X./26.08.2008 emisa in baza Raportului de Inspectie Fiscala nr..X./26.08.2008, a fost stabilita ca obligatie suplimentara de plata suma de .X. lei, pentru care s-au calculat majorari de intarziere pana la data de 31.07.2008 in suma de .X. lei si penalitati in suma de .X. lei.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008 societatea sustine ca obligatiile fiscale aferente anului 2002 nu sunt datorate intrucat controlul s-a efectuat in anul 2008 si potrivit Codului de procedura fiscala, obligatiile fiscale stabilite pentru aceasta perioada sunt prescrise.

Conform art.92 alin.2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza ca: *"Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperii inspectiei fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuarii inspectiei fiscale".*

Inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, fiind consemnata la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitiile 30 si 58 si la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitia 7. Inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 11.07.2005-17.07.2008.

Potrivit prevederilor art.21 din O.G.nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva pentru creantele nascute anterior datei de 01.01.2004, termenul de prescriptie a dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pentru perioada verificata este de 5 ani de

la data la care a expirat termenul de depunere a "Declaratiilor privind obligatiile de plata la bugetul de stat".

Avand în vedere ca inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, organele de inspectie fiscala aveau dreptul sa verifice obligatii bugetare pentru care termenul de depunere a declaratiilor, respectiv termenul de plata era ulterior datei de 11.07.2000. Fata de cele prezentate mai sus, perioada 01.02.2002 - 31.12.2004 nu este prescisa.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008, societatea sustine ca nu datoreaza diferentele de contributie de asigurari de somaj datorata de angajator, stabilite de organele de inspectie fiscala, intrucat sumele acordate salariatilor sub forma de indemnizatii de al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat, nu trebuiau incluse in baza de calcul a acestei contribuite.

Conform art.26 alin.1) din Legea 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca: „*Angajatorii au obligatia de a plati lunar o contributie la bugetul asigurarilor pentru somaj, in cota de 5% aplicata asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de asiguratii prevazuti la art.19*”.

În conformitate cu prevederile O.U.G. nr.147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare cota s-a redus la 3% incepand cu data de 01.01.2004, conform prevederilor Legii nr.519/2003 a bugetului asigurarilor sociale de stat pe anul 2004.

In baza art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit si Titlului III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, care prevede: “*Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor incasate ca urmare a unei relatii contractuale de munca, precum si orice suma de natura salariala primite in baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se refera*”, organele de inspectie fiscala, în urma verificarii documentelor puse la dispozitie de catre societate, au constatat ca societatea nu a constituit contributia de asigurari de somaj datorata de angajator pentru primele anuale (al 13-lea salariu) acordate persoanelor care nu mai au calitatea de angajat in anul 2004.

Ca urmare, prin Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC-.X./23.02.2012 s-au calculat diferente in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.) și au calculat majorari de intarziere in suma de .X. lei pana la data de 31.07.2008 si penalitati de intarziere in suma de .X. lei (anexa nr.3-.X.).

Referitor la contributia la Fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, conform art.42 si art.43 din OUG nr.102/1999:

La nivelul .X. s-a incheiat Procesul-Verbal nr. .X./02.06.2011, pentru perioada verificata: 01.06.2000-31.12.2004.

Inspectia fiscala asupra fondului special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap art.42 si 43 din OUG nr.102/1999 s-a efectuat exclusiv pentru suma de .X. lei, diferenta constatata prin Raportul de Inspecție Fiscala nr..X./26.08.2008, intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de Inspecție Fiscala.

Prin Decizia de Impunere nr..X./26.08.2008 emisa in baza Raportului de Inspecție Fiscala nr..X./26.08.2008, organele de inspectie fiscală au stabilit ca obligatie suplimentara de plata suma de .X. lei, pentru care s-au calculat majorari de intarziere pana la data de 31.07.2008 in suma de .X. lei si penalitati in suma de .X. lei.

Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. .X./26.08.2008 societatea sustine ca obligatiile fiscale aferente anilor 2000, 2001, 2002 nu sunt datorate intrucat controlul s-a efectuat in anul 2008 si potrivit Codului de procedura fiscala, obligatiile fiscale stabilite pentru aceasta perioada sunt prescrise.

Conform art.92 alin.2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza ca: *"Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a ohligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperii inspectiei fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuarii inspectiei fiscale"*

Inspectia fiscala a inceput la data de 11.07.2005, fiind consemnata la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitiile 30 si 58 si la nivelul .X. in registrul unic de control seria A nr..X. la pozitia 7, iar inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 11.07.2005-17.07.2008.

Potrivit prevederilor art.21 din O.G. nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva pentru creantele nascute anterior datei de 01.01.2004, termenul de prescriptie a dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pentru perioada verificata este de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a "Declaratiilor privind obligatiile de plata la bugetul de stat".

Având în vedere că inspectia fiscală a început la data de 11.07.2005, organele de inspectie fiscală aveau dreptul sa verifice obligatii bugetare pentru care termenul de depunere a declaratiilor, respectiv termenul de plata era ulterior datei de 11.07.2000.

In consecinta, contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap aferenta lunilor ianuarie-mai 2000 este prescrisa in raport de data inceperii controlului, respectiv 11.07.2005. Perioada supusa verificarii conform Deciziei nr. .X./29.12.2010 privind solutionarea contestatiei inregistrata sub nr. .X./29.12.2008 si reinregistrata sub nr. X/ 22.05.2009 este 01.06.2000 -31.12.2004.

Conform prevederilor art.42 alin.1 din O.U.G. nr.102/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, societatile comerciale care au un numar de cel putin 100 de angajati, respectiv 75 de angajati, au obligatia de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de munca intr-un procent de eel putin 4% din numarul total de angajati. In situatia in care nu s-au incadrat in totalitate persoane cu handicap in procent de cel putin 4% din numarul total de angajati, in conformitate cu prevederile art. 43 alin.(1) din O.U.G. nr.102/1999, cu modificarile si completariie ulterioare, societatile comerciale au obligatia de a plati lunar catre bugetul de stat, o suma egala cu salariul minim brut pe economic inmultit cu numarul locurilor de munca in care nu au incadrat persoane cu handicap. Conform prevederilor art.43 alin.(2) din O.U.G. nr. 102/1999, cu modificarile si completariie ulterioare, sunt exceptate de la aceasta plata societatile care au solicitat trimestrial angajarea de personal cu handicap la agentiile judetene de ocupare a fortei de munca, respectiv a Municipiului .X..

In urma inspectiei fiscale efectuate, organele de inspectie fiscală au constatat faptul ca, .X. -.X. nu a indeplinit prevederile art.42 si art.43 din O.U.G. nr.102/1999 privind protectia sociala si incadrarea in munca a persoanelor cu handicap pentru toata perioada verificata, stabilindu-se o diferenta suplimentara de plata in suma de .X. lei.

In timpul inspectiei fiscale, organele de inspectie fiscală prin Raportul de inspectie fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012 au calculat majorari de intarziere in suma de .X. lei si penalitati in suma de .X. lei. Accesoriile stabilite si mentionate mai sus au fost calculate pana la data de 31.07.2008.

Fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap art.42 si art.43 din O.U.G. nr.102/1999 a fost constituit incepand cu data de 01.10.2003. Până la data de 31.12.2003, .X. -.X. a efectuat plati cu ordine de plata prin cont bancar, iar incepand cu anul 2004, obligatiile de plata au fost transferate prin contul 481 "decontari intre subunitati" de catre .X.

III. Luând în considerare constatările organului de inspectie fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspectie fiscală, se rețin următoarele:

1. ASPECTE PROCEDURALE

a. Rerefitor la susținerea contestatarei conform căreia "Având în vedere că termenul de prescripție al obligațiilor fiscale este de 5 ani, rezultă că obligațiile fiscale stabilite pentru perioada 2000 – 2002, sunt prescrise, în raport cu data începerii acțiunii de inspectie fiscală la .X. ", organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Art. 231 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă”.

Potrivit acestor dispoziții legale, prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data când s-a născut dreptul organului fiscal la acțiune.

În același sens sunt și considerentele Deciziei nr. V/15.01.2007 pronunțată de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României nr.732/30.10.2007, unde se precizează: **“Din moment ce [...] organele fiscale pot efectua controale pe o perioadă de 5 ani anteriori, adică și pentru raporturi juridice de drept fiscal născute înainte de intrarea în vigoare, la 01.01.2004, a Codului fiscal, este evident că stabilirea diferențelor de impozit sau a altor obligații fiscale datorate de operatorii economici trebuie efectuată în baza reglementărilor existente în momentul nașterii raportului juridic de drept fiscal, chiar dacă acțiunea de control se desfășoară în perioada în care sunt în vigoare dispozițiile Codului Fiscal.”**

Sub acest aspect este de observat că dispozițiile Codului Fiscal, au intrat în vigoare la data de 01.01.2004, pot opera numai pentru viitor, toate actele supuse controlului ce se efectuează de organele fiscale, în vederea examinării legalității îndeplinirii obligațiilor față de buget neputând fi astfel analizate, în conformitate cu principiul “tempus regit actum”, decât potrivit normelor legale aplicabile în momentul nașterii fiecărui raport juridic.”

În același sens este și Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr.2/2008 aprobată prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1754/17.12.2008, publicată în Monitorul Oficial al României nr.864 din 22.12.2008, care la pct.1 precizează : **“Termenul în curs la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă. Întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs”.**

Potrivit Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr.2/2008 se reține termenele în curs la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă, însă întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs, astfel încât în cazul de față cauzele de întrerupere și/sau suspendare pot fi atât cele prevăzute de legea veche, cât și cele prevăzute de noua lege.

Norma legală în vigoare la data la care a început să curgă prescripția extinctivă pentru creanțele născute anterior datei de 01.01.2004 este Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care, la art.21 precizează:

“Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și de a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal, sau după caz a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează :

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege”.

Potrivit prevederilor art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, norma legală în vigoare la data la care a început să curgă prescripția extinctivă pentru creanțele născute anterior datei de 01.01.2004, termenul de prescripție a dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale suplimentare pentru perioada verificată este de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a “Declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetul de stat”.

Art. 22 și art. 23 din același act normativ prevăd:

„ART. 22

Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control.

ART. 23

Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe timpul cât contribuabilul se sustrage, cu rea-credință, de la efectuarea controlului fiscal;

c) cât timp contribuabilul, ca urmare a dispozițiilor organelor fiscale sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, remediază deficiențele sau îndepărtează cauzele care împiedică desfășurarea controlului fiscal.”

De asemenea, art. 88 și art. 89 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inițierii inspecției fiscale stipulează:

„ART. 88

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

ART. 89

Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele prevăzute la art. 88 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.

(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale”.

Prin Decizia de soluționare nr. .X./29.12.2010, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a desființat parțial Decizia de impunere nr..X./26.08.2008 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, având în vedere că din documentele aflate la dosarul cauzei rezulta faptul că inspecția fiscală a început la data de 11.07.2005, iar organele de inspecție fiscală aveau dreptul să verifice obligații bugetare pentru care termenul de depunere a declarațiilor, respectiv termenul de plată era ulterior

datei de 11.07.2000, în condițiile în care nu se face dovada existenței altor cauze de întrerupere și/sau suspendare a termenului de prescripție.

Din Raportul de inspecție fiscală nr. F-MC .X./23.02.2012, întocmit ca urmare a reverificării dispuse de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia de soluționare nr. .X./29.12.2010, reies următoarele:

- contribuția de asigurări sociale datorată de a fost calculată la nivelul .X. pentru perioada 01.02.2002 – 31.12.2004;
- contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați a fost calculată la nivelul .X. pentru perioada 01.02.2002 – 31.12.2004;
- contribuția de asigurări sociale de sanatate datorată de angajator a fost calculată la nivelul .X. pentru perioada 01.06.2000-31.12.2004;
- contribuția la Fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale a fost calculată la nivelul .X. pentru perioada 01.01.2003-31.12.2004;
- contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator a fost calculată la nivelul .X. pentru perioada 01.02.2002-31.12.2004;
- contribuția la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, conform art.42 și art.43 din OUG nr.102/1999 a fost calculată la nivelul .X. pentru perioada 01.06.2000-31.12.2004.

De asemenea, se reține că, inspecția fiscală a început la data de 11.07.2005, fiind consemnată la nivelul .X. în Registrul unic de control seria A nr..X. la pozițiile 30 și 58 și la nivelul .X. în registrul unic de control seria A nr..X. la poziția 7, inspecția fiscală desfășurându-se în perioada 11.07.2005-17.07.2008.

Având în vedere că inspecția fiscală a început la data de 11.07.2005, organele de inspecție fiscală aveau dreptul să verifice obligațiile bugetare pentru care termenul de depunere a declarațiilor, respectiv termenul de plată era ulterior datei de **11.07.2000**, în condițiile în care nu se face dovada existenței altor cauze de întrerupere și/sau suspendare a termenului de prescripție.

Față de cele prezentate mai sus, se reține că în perioada 11.07.2000-11.07.2005 nu au existat cazuri de întrerupere/suspendare a inspecției fiscale, fapt pentru care obligațiile fiscale aferente perioadei **11.07.2000-11.07.2005** nu sunt prescrise.

Pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar la inspecția fiscală inițială, **01.06.2000 – 11.07.2000**, respectiv contribuția de asigurări sociale de sanatate datorată de angajator și contribuția la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, conform art.42 și art.43 din OUG nr.102/1999 organele de inspecție fiscală care au efectuat reverificarea fiscală au constatat că acestea sunt prescrise, fapt pentru care au fost recalulate și diminuate cu cota parte aferentă perioadei prescrisă.

Având în vedere cele de mai sus, nu poate fi reținut argumentul contestatarii potrivit căruia *obligățiile fiscale stabilite pentru perioada 2000 – 2002, sunt prescrise, în raport cu data începerii acțiunii de inspecție fiscală.*

b. În ceea ce privește invocarea de către contestatară a art. 213 alin. 3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, susținând că la inspecția fiscală inițială efectuată în anul 2008 s-au stabilit obligații suplimentare de plată la bugetul general consolidat în valoare totală de **.X. lei**, în timp ce urmare reverificării efectuate în anul 2011 s-au stabilit sume suplimentare de plată în valoare totală de **.X. lei**, organele de soluționare a contestației rețin următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 213 alin. 3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare *“Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac”.*

Prin Decizia de soluționare nr. **.X./29.12.2010**, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a desființat parțial Decizia de impunere nr. **.X./26.08.2008** emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei** reprezentând :

- **.X. lei** contribuția de asigurări sociale datorată de angajator
- **.X. lei** majorări de întârziere aferente,
- **.X. lei** penalități de întârziere aferente,
- **.X. lei** contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați,
- **X. lei** majorări de întârziere aferente,
- **.X. lei** penalități de întârziere aferente,
- **.X. lei** penalități stopaj la sursă în cotă de 10%,
- **.X. lei** contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri,
- **.X. lei** majorări de întârziere aferente,
- **.X. lei** penalități de întârziere aferente,
- **.X. lei** contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator,
- **X lei** majorări de întârziere aferente,
- **X lei** penalități de întârziere,
- **X lei** contribuția la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap art.53 din OUG nr.102/1999,
- **.X. lei** majorări de întârziere aferente,
- **X lei** penalități de întârziere aferente,
- **.X. lei** contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- **.X. lei** majorări de întârziere aferente,

- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuție la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap art.43 din OUG nr.102/1999,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere aferente,
- X lei impozit pe veniturile obținute din .X. de nerezidenți,
- X lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere aferente,
- X lei penalități stopaj la sursă în cotă de 10%,

urmând ca organele de inspecție fiscală, să procedeze la reanalizarea cauzei pentru aceleași obligații bugetare și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, în raport de dispozițiile actelor normative incidente cauzei, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

Urmare reverificării efectuate, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere nr.F-MC-.X./23.02.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care au stabilit sume suplimentare în cuantum total de **X lei**, reprezentând:

- .X. lei contribuția de asigurări sociale datorată de angajator,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere aferente,
- .X. lei contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- X lei penalități de întârziere aferente,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere aferente,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuție la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap art.43 din OUG nr.102/1999,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei penalități de întârziere aferente,
- .X. lei impozit pe veniturile obținute din .X. de nerezidenți,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- X lei penalități de întârziere aferente.

Din suma de **.X. lei**, COMPANIA NATIONALA DE **.X.X. S.A.** contestă suma de **.X. lei**.

Astfel, cum se poate observa obligațiile fiscale stabilite suplimentar de plată de organele de inspecția fiscală prin Decizia de impunere nr.F-MC-**.X./23.02.2012** sunt cu mult mai mici decât cele desființate prin Decizia de soluționare nr. **.X./29.12.2010**.

De asemenea, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, reiese că prin Decizia de impunere nr.F-MC-**.X./23.02.2012** organele de inspecție fiscală au stabilit la COMPANIA NATIONALA DE **.X.X. S.A.** – **.X.** obligații fiscale suplimentare în cuantum de **.X. lei**, față de **.X. lei**.

Astfel, se reține că afirmația contestatarii conform căreia *urmare reverificării efectuate în anul 2011 s-au stabilit sume suplimentare de plată mai mari decât la inspecția fiscală inițială*, nu are suport real.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru faptul că excepțiile ridicate de contestatoare nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

2. Referitor la suma de de **.X. lei, reprezentând:**

- **.X. lei – contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;**
- **.X. lei – majorări de întârziere aferente;**
- **.X. lei – penalități de întârziere aferente.**

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă pentru sumele acordate sub forma de ajutoare sociale pentru deces, al 13-lea salariu și indemnizații de pensionare acordate persoanelor care nu mai au calitatea de angajat, contestatoarea avea obligația să calculeze și să vireze contribuția de asigurări sociale aferente.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada februarie 2002 – decembrie 2004, în baza prevederilor contractului colectiv de muncă, **.X. -X.** a acordat din fondul de salarii indemnizații de pensionare, ajutoare sociale și al -13 lea salariu sub forma primelor anuale salariaților, pentru care nu a reținut contribuția individuală de asigurări sociale datorată de angajator.

În baza prevederilor art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit si Titlului III, pet.84, lit.m) din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și a prevederilor art.23 alin.1 lit.a) din Legea nr.19/2000 și tinând cont de documentele prezentate de societate (state de salarii) pe perioada verificată, organele de inspecție fiscală au procedat la includerea sumelor suplimentare fata de salariul de baza acordate de angajator salariatilor in baza de calcul a contributiei de asigurari sociale datorată de angajator, acestea reprezentand

venituri din salarii, constatându-se o diferență suplimentară de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată sucursala .X. (X) susține că nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală cu titlu contribuția de asigurări sociale datorată de angajator deoarece sumele alocate/plătite după încetarea calității de angajat, nu intra în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorate de angajator/asigurați.

In drept, art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind Impozitul pe venit și Titlul III pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal prevede:

“3. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă”

Art. 24 alin.1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că :

„(1) Baza lunară de calcul, la care **angajatorul** datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. I și II, precum și veniturile brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. VI.”

iar la art.5 alin.1) pct.I, din același act normativ, se menționează :

„(1) În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

I. persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici;”

De asemenea, la art.19 din Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr.340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează că:

„Prin sintagma salariile individuale brute realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă se înțelege:

a) salariile de bază brute corespunzătoare timpului efectiv lucrat în program normal și suplimentar (inclusiv indexări, compensații - numai cele incluse în salariul de bază conform legii -, indemnizații de conducere, salarii de merit și alte drepturi care, potrivit actelor normative, fac parte din salariul de bază);

b) sporurile, indemnizațiile și sumele acordate sub formă de procent din salariul de bază brut sau sume fixe, indiferent dacă au caracter permanent sau nu;

c) sumele plătite din fondul de salarii pentru timpul nelucrat (concedii de odihnă, indiferent de perioada efectuării, concedii de studii, zile de sărbători, evenimente familiale deosebite, întreruperi ale lucrului din motive neimputabile salariaților);

d) sumele acordate cu ocazia ieșirii la pensie, plătite din fondul de salarii;

e) premiile anuale și cele din cursul anului sub diferite forme, altele decât cele reprezentând participarea salariaților la profit;

f) drepturile în natură acordate salariaților sub formă de remunerație;

g) sumele plătite din fondul de salarii conform legii sau contractelor colective de muncă (al 13-lea salariu, prime de vacanță, aprovizionare de iarnă, prime acordate cu ocazia sărbătorilor naționale sau religioase etc.);

h) alte adaosuri la salarii, aprobate prin lege sau stabilite prin contractele individuale ori colective de muncă, plătite din fondul de salarii.”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că sumele acordate salariaților sub formă de indemnizații de pensionare, ajutoare sociale și al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, trebuiau incluse în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, cum în mod legal au procedat organele de inspecție fiscală.

Se reține că, în urma verificării documentelor de către organele de inspecție fiscală, acestea au constatat că nu a fost constituită contribuția de asigurări sociale datorată de angajator pentru persoanele care nu mai aveau calitatea de angajat.

Referitor la susținerea contestației, conform căreia *nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală cu titlu contribuția de asigurări sociale datorată de angajator deoarece sumele alocate/plătite după încetarea calității de angajat, nu intra în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorate de angajator/asigurați*, se reține că sumele plătite după încetarea calității de angajat sunt plătite tocmai ca urmare a unei relații contractuale de muncă, astfel că acest argument nu poate fi reținut în soluționarea contestației.

În ceea ce privește invocarea punctului de vedere din contestația inițială, se reține faptul că prin *contestația inițială* la care face referire contestatarul s-a contestat Decizia de impunere nr. .X./26.08.2008, iar prin contestația înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/11.04.2012 se contestă Decizia de impunere nr. F-MC .X./23.02.2012, deci vorbim de două acte administrative fiscale diferite, și pe cale de consecință argumentele invocate în *contestația inițială* nu pot fi luate în considerare în soluționarea *contestației actuale*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X.X. S.A. pentru **sumă de .X. lei**, reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și accesorii aferente.

3. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei – contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente;
- .X. lei – penalități de întârziere aferente;
- .X. lei- penalități stopaj sursă.

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă pentru sumele acordate sub forma de ajutoare sociale pentru deces, al 13-lea salariu și indemnizații de pensionare acordate persoanelor care nu mai au calitatea de angajat contestația avea obligația să rețină și să vireze contribuția de asigurări sociale datorate de asigurați aferente.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada februarie 2002 – decembrie 2004, contestația a acordat salariaților indemnizații de pensionare, ajutoare sociale și al 13-lea salariu pentru care nu a reținut și virat contribuția individuală de asigurări sociale datorată de asigurați.

Astfel, având în vedere prevederile art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit și Titlului III, pct.84, lit.m) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal și a prevederilor art.23 alin.1 lit.a) din Legea nr.19/2000 și ținând cont de documentele prezentate de societate (state de salarii) pe perioada verificată, organele de inspecție fiscală au procedat la includerea sumelor suplimentare

față de salariul de bază acordate salariaților de către angajator în baza de calcul a contribuției de asigurări sociale.

Prin contestația formulată sucursala .X. (X) susține că nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală cu titlu contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați deoarece sumele alocate/plătite după încetarea calității de angajat, nu intra în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorate de angajator/asigurați.

In drept, art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind Impozitul pe venit și Titlul III pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal prevede:

“3. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă”.

Art.23 alin.1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că :

(1) *Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:*

a) *salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. II;”*

De asemenea, la art.19 din Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr.340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează că :

„*Prin sintagma salariile individuale brute realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă se înțelege:*

a) *salariile de bază brute corespunzătoare timpului efectiv lucrat în program normal și suplimentar (inclusiv indexări, compensații - numai cele incluse în salariul de bază conform legii -, indemnizații de conducere, salarii de merit și alte drepturi care, potrivit actelor normative, fac parte din salariul de bază);*

b) *sporurile, indemnizațiile și sumele acordate sub formă de procent din salariul de bază brut sau sume fixe, indiferent dacă au caracter permanent sau nu;*

c) sumele plătite din fondul de salarii pentru timpul nelucrat (concedii de odihnă, indiferent de perioada efectuării, concedii de studii, zile de sărbători, evenimente familiale deosebite, întreruperi ale lucrului din motive neimputabile salariaților);

d) sumele acordate cu ocazia ieșirii la pensie, plătite din fondul de salarii;

e) premiile anuale și cele din cursul anului sub diferite forme, altele decât cele reprezentând participarea salariaților la profit;

f) drepturile în natură acordate salariaților sub formă de remunerație;

g) sumele plătite din fondul de salarii conform legii sau contractelor colective de muncă (al 13-lea salariu, prime de vacanță, aprovizionare de iarnă, prime acordate cu ocazia sărbătorilor naționale sau religioase etc.);

h) alte adaosuri la salarii, aprobate prin lege sau stabilite prin contractele individuale ori colective de muncă, plătite din fondul de salarii.”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că sumele acordate salariaților sub formă de indemnizații de pensionare, ajutoare sociale și al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, trebuiau incluse în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, cum în mod legal au procedat organele de inspecție fiscală.

Se reține că în urma verificării documentelor de către organele de inspecție fiscală, acestea au constatat că nu a fost constituită contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați pentru persoanele care nu mai aveau calitatea de angajat.

Referitor la susținerea contestației, conform căreia *nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală cu titlu contribuția de asigurări sociale datorată de angajator deoarece sumele alocate/plătite după încetarea calității de angajat, nu intra în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale datorate de angajator/asigurați*, se reține că sumele plătite după încetarea calității de angajat sunt plătite tocmai ca urmare a unei relații contractuale de muncă, astfel că acest argument nu poate fi reținut în soluționarea contestației.

În ceea ce privește invocarea punctului de vedere din contestația inițială, se reține faptul că prin *contestația inițială* la care face referire contestatara s-a contestat Decizia de impunere nr. .X./26.08.2008, iar prin contestația înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/11.04.2012 se contestă Decizia de impunere nr. F-MC .X./23.02.2012, deci vorbim de două acte administrative fiscale diferite, și pe cale de consecință argumentele invocate în *contestația inițială* nu pot fi luate în considerare în soluționarea *contestației actuale*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu

documente pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X.X. S.A. pentru sumă de .X. lei, reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați și accesorii aferente.

4. Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei – contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente;
- .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă pentru sumele acordate sub forma de al 13-lea salariu contestatoarea avea obligația să calculeze și să vireze contribuțiile de asigurări sociale de sănătate aferente.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 11.07.2000 – 31.12.2004, contestatoarea a acordat al 13-lea salariu pentru care nu a reținut și virat contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator.

În baza art.23 pct.3 lit.n) din H.G.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlului III, pct.84 lit.m) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, organele de inspecție fiscală urmare verificării modului de întocmire a statelor de plată, a centralizatoarelor de salarii și modul de evidențiere în contabilitate a sumelor datorate și plata acestora au stabilit fata de contribuția constituită de contribuabil, o diferență la baza de impunere, datorată din diminuarea acesteia cu primele anuale (salariul al 13-lea) acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat în anul 2004.

Astfel, organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012 au constatat diferențe în suma de .X. lei și au calculat

majorari de intarziere in suma de .X. lei si penalitati de intarziere in suma de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea susține că nu datorează diferențele de contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator, stabilite de organele de inspecție fiscală, întrucât sumele acordate salariaților sub forma de indemnizații de al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat, nu trebuiau incluse în baza de calcul a acestei contribuții.

In drept, art.52 alin.1 și 2 din O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare stipulează:

„ART. 52

(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări o contribuție de 7% datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă; acestea au obligația să anunțe casei de asigurări orice schimbare care are loc în nivelul veniturilor;

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin. (1) au obligația plății contribuției de 7% raportat la fondul de salarii realizat.”

De asemenea, potrivit art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlul III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal , care prevede:

“3. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă”.

În temeiul acestor prevederi legale se reține că sumele acordate salariaților ca ajutoare sociale și al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, trebuiau incluse în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator, cum în mod legal au procedat organele de inspecție fiscală.

Se reține din documentele anexate la dosarul cauzei că organele de inspecție fiscală au constatat diferențe la baza de impunere fapt ce s-a datorat ca urmare a diminuării acesteia cu primele anuale (salariul al 13-lea) acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat în anul 2004.

Referitor la susținerea contestatarei, conform căreia *nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală deoarece sumele reprezentând tranșa a doua din prima anuală (al 13-lea salariu) acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat la data plății și nu trebuiau incluse în baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată*

de angajator, se reține că sumele plătite după încetarea calității de angajat sunt plătite tocmai ca urmare a unei relații contractuale de muncă, astfel că acest argument nu poate fi reținut în soluționarea contestației.

În ceea ce privește invocarea punctului de vedere din contestația inițială, se reține faptul că prin *contestația inițială* la care face referire contestatarul s-a contestat Decizia de impunere nr. .X./26.08.2008, iar prin contestația înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/11.04.2012 se contestă Decizia de impunere nr. F-MC .X./23.02.2012, deci vorbim de două acte administrative fiscale diferite, și pe cale de consecință argumentele invocate în *contestația inițială* nu pot fi luate în considerare în soluționarea *contestației actuale*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X.X. S.A. pentru suma de .X. lei, reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator și accesorii aferente.

5. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei – contribuția de asigurări de somaj datorată de angajator;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente;
- .X. lei – penalități de întârziere aferente,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă pentru sumele acordate sub forma de prime anuale (al 13-lea salariu) acordate persoanelor care nu mai au calitatea de angajat, contestatarul avea obligația să calculeze și să vireze contribuția de asigurări de șomaj aferentă.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, COMPANIA NATIONALA DE .X.X. S.A. - .X. nu a constituit contribuția de asigurări de șomaj datorată de angajator pentru primele anuale (al

13-lea salariu) acordate persoanelor care nu mai au calitatea de angajat în anul 2004, fapt pentru care în baza art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlului III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, au calculat diferențe în suma de .X. lei, majorări de întârziere în suma de .X. lei și penalități de întârziere în suma de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea susține că nu datorează aceste diferențe stabilite de organele de inspecție fiscală, întrucât sumele acordate reprezintă tranșa a 2-a din prima anuală acordată persoanelor care, la data plății nu mai aveau calitatea de angajați și nu se includ în baza de calcul a acestei contribuții.

In drept, art.26 alin.1) din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, se prevede că :

„(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 5%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la [art. 19](#).”

În conformitate cu prevederile O.U.G. nr.147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare cota s-a redus la 3.5% începând cu 01.01.2003 și la 3% cu data de 01.01.2004, conform prevederilor Legii nr.519/2003 a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004.

De asemenea, potrivit art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlul III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care prevede:

“3. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă”.

În temeiul acestor prevederi legale se reține că sumele acordate salariaților ca ajutoare sociale și al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, trebuiau incluse în baza de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator, cum în mod legal au procedat organele de inspecție fiscală.

Totodată, se reține că societatea avea obligația să calculeze și să vireze contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator prin aplicarea cotei procentuale asupra fondului total de salarii brute lunare realizate.

Referitor la susținerea contestației, conform căreia *nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală deoarece sumele reprezentând tranșa a doua din prima anuală (al 13-lea salariu) acordate*

persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat la data plății și nu trebuiau incluse în baza de calcul a contribuției de asigurări de șomaj datorată de angajator, se reține că sumele plătite după încetarea calității de angajat sunt plătite tocmai ca urmare a unei relații contractuale de muncă, astfel că acest argument nu poate fi reținut în soluționarea contestației.

În ceea ce privește invocarea punctului de vedere din contestația inițială, se reține faptul că prin *contestația inițială* la care face referire contestatarul s-a contestat Decizia de impunere nr. .X./26.08.2008, iar prin contestația înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/11.04.2012 se contestă Decizia de impunere nr. F-MC .X./23.02.2012, deci vorbim de două acte administrative fiscale diferite, și pe cale de consecință argumentele invocate în *contestația inițială* nu pot fi luate în considerare în soluționarea *contestației actuale*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X.X. S.A. pentru sumă de .X. lei, reprezentând contribuția de asigurări sociale de șomaj datorată de angajator și accesorii aferente.

6. Referitor la suma totală de X lei reprezentând:

- .X. lei – contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente;
- .X. lei – penalități de întârziere aferente,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă pentru sumele acordate ca al 13-lea salariu și indemnizații de pensionare persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat contestatoarea avea obligația să calculeze și să vireze contribuția fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat la COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A. - .X. că în perioada 01.01.2003 -31.12.2004, a acordat salariaților indemnizații de pensionare și al 13-lea salariu pentru care nu a reținut și virat contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, fapt pentru care în baza art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlului III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, organele de inspecție fiscală, au inclus sumele acordate salariaților sub forma indemnizațiilor de pensionare și al 13-lea salariu în baza de calcul a contribuțiilor sociale stabilind o diferență suplimentară de plată în sumă de X de lei aferent căreia au fost calculate accesorii.

Prin contestația formulată societatea susține că nu datorează diferențele de contribuție stabilite de organele de inspecție fiscală, întrucât sumele acordate sub forma de indemnizații de al 13-lea salariu și indemnizații de pensionare persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat, nu trebuiau incluse în baza de calcul a acestei contribuții.

In drept, art.140 alin.(1) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, care prevede:

„ART. 140

(1) În perioada 1 ianuarie 2003 - 31 decembrie 2004 contribuțiile de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale sunt destinate exclusiv constituirii fondului inițial necesar pentru funcționarea sistemului de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(2) Cota de contribuție datorată de angajatori și de persoanele fizice care încheie contracte individuale de asigurare este de 0,5%, indiferent de clasa de risc.”

Art.5 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, prevede ca:

„Sunt asigurate obligatoriu prin efectul prezentei legi:

a) persoanele care desfășoară activități pe baza unui contract individual de muncă, indiferent de durata acestuia, inclusiv funcționarii publici;

b) persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații

sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la lit. a);

c) șomerii, pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii;

d) persoanele care desfășoară activități exclusiv pe bază de convenții civile de prestări de servicii și care realizează un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin 3 salarii medii brute pe economia națională;

e) ucenicii, elevii și studenții, pe toată durata efectuării practicii profesionale”,

iar la art.101 alin.1) din același act normativ, se precizează ca:

„(1) Baza de calcul pentru contribuția datorată de persoanele prevăzute la art. 5 și 7 o reprezintă fondul brut anual de salarii realizat.”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că sumele acordate salariaților sub formă de indemnizații de pensionare, ajutoarele sociale și al 13-lea salariu trebuiau incluse în baza de calcul pentru contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale.

De asemenea, potrivit art.23 pct.3 lit.n) din H.G. nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit și Titlul III, pct.84 lit.m) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“3. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă”.

În temeiul acestor prevederi legale se reține că sumele acordate ca indemnizații de pensionare și al 13-lea salariu, acordate din fondul de salarii, trebuiau incluse în baza de calcul pentru contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, cum în mod legal au procedat organele de inspecție fiscală.

Referitor la susținerea contestatarii, conform căreia *nu datorează diferențele stabilite de organele de inspecție fiscală deoarece sumele reprezentând indemnizații de pensionare și tranșa a doua din prima anuală acordate persoanelor care nu mai aveau calitatea de angajat la data plății și nu trebuiau incluse în baza de calcul a contribuției de asigurări de șomaj datorată de angajator*, se reține că sumele plătite după încetarea calității de angajat sunt plătite tocmai ca urmare a unei relații contractuale de muncă, astfel că acest argument nu poate fi reținut în soluționarea contestației.

În ceea ce privește invocarea punctului de vedere din contestația inițială, se reține faptul că prin *contestația inițială* la care face referire contestația s-a

contestat Decizia de impunere nr. .X./26.08.2008, iar prin contestația înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/11.04.2012 se contestă Decizia de impunere nr. F-MC .X./23.02.2012, deci vorbim de două acte administrative fiscale diferite, și pe cale de consecință argumentele invocate în *contestația inițială* nu pot fi luate în considerare în soluționarea *contestației actuale*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A. pentru suma de .X. lei, reprezentând contribuția la fondul de accidente de muncă și boli profesionale și accesorii aferente.

7. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei – contribuția la fondul special de solidaritate pentru persoanele cu handicap;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente;
- .X. lei – penalități de întârziere aferente.

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra legalității obligării societății la plata fondului pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap conform art.42 și art.43 din O.U.G. nr.102/1999 privind protecția socială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecția fiscală au constatat că în perioada 11.07.2000 - 31.12.2004 la COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A. - .X. nu au fost îndeplinite prevederile art.42 și art.43 din O.U.G. nr.102/1999 privind protecția socială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, societatea având obligația de a plăti lunar către Bugetul de stat, o

sumă egală cu salariul minim brut pe economie, înmulțit cu numărul locurilor de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap, fapt pentru care au stabilit o diferență suplimentară de plată în suma de .X. lei și accesorii aferente.

Prin contestație, societatea susține că întreaga sumă este prescrisă, iar pe fond se mențin obiecțiunile înscrise în contestația inițială.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.42 alin.1 din O.U.G. nr.102/1999 privind protecția socială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, unde se precizează că:

“ (1) Societățile comerciale, regiile autonome, societățile și companiile naționale și alți agenți economici, care au un număr de cel puțin 100 de angajați, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.”

(1) Agenții economici care au cel puțin 75 de angajați, precum și autoritățile și instituțiile publice care au cel puțin 25 de funcții contractuale, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, respectiv din numărul de funcții contractuale prevăzute în statul de funcții.

Totodată, art.43 al aceluiași act normativ menționat mai sus stipulează că:

“Societățile comerciale, regiile autonome, societățile și companiile naționale și alți agenți economici, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la [art. 42](#), au obligația de a plăti lunar la Fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap o sumă egală cu salariul minim brut pe economie înmulțit cu numărul locurilor de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap, potrivit dispozițiilor ordonanței de urgență.”

Începând cu data de 29.07.2002, data intrării în vigoare a Legii nr.519/2002 pentru aprobarea O.U.G. nr.102/1999, art.43 al ordonanței a fost modificat în sensul că:

“(1) Persoanele juridice care nu respectă prevederile [art. 42](#) alin. (1) au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap.

(2) Sunt exceptate de la plata obligatorie prevăzută la alin. (1) persoanele juridice care fac dovada că au solicitat trimestrial la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă repartizarea de persoane cu handicap.”

Conform prevederilor art. 42, alin.(l) din O.U.G. nr. 102/1999 cu modificările și completările ulterioare, societățile comerciale care au un număr de cel puțin 100 de angajați, respectiv 75 de angajați, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați. În situația în care nu s-au încadrat în totalitate persoane cu handicap în procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, în conformitate cu prevederile art. 43, alin. (1) din O.U.G. nr. 102/1999, cu modificările și completările ulterioare, societățile comerciale au obligația de a plăti lunar către Bugetul de Stat, o sumă egală cu salariul minim brut pe economic înmulțit cu numărul locurilor de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap. Conform prevederilor art. 43, alin. (2) din O.U.G. nr. 102/1999, cu modificările și completările ulterioare, sunt exceptate de la această plată societățile care au solicitat trimestrial angajarea de personal cu handicap la agențiile județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a Municipiului .X..

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală pentru contribuția la fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, stabilită suplimentar ce face obiectul acestui capăt de cerere, se va aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A. pentru suma de .X. lei, reprezentând contribuția la fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap și accesorii aferente.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art. 216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de COMPANIA NATIONALA DE .X..X. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC-.X./23.02.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./23.02.2012 de organele de inspecție fiscală din cadrul de Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator,
- .X. lei contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- .X. lei penalități stopaj la sursă în cotă de 10%;
- .X. lei contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomer;
- .X. lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;

- **.X. lei contribuție la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap;**
- **.X. lei majorări de întârziere aferente contribuției la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap;**
- **.X. lei penalități de întârziere aferente contribuției la Fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
X**